

Дзіятары і мастацтва

Год выдання 36-ы
№ 3 (2260)
9 студзеня 1968 г.
Аўторак
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СЯЮЗА ПІСЬМЕНнікаў БССР

Сёння ў Мінску пачынае работу VIII з'езд мастакоў Беларусі. Шчырае прывітанне ўдзельнікам з'езда!

ВЫСОКАЕ СЛОВА ПЕРАД З'ЕЗДАМ ПРЫЗВАННЕ

У беларускіх мастакоў — вялікая ўрачыстасць. Сёння ў Мінску пачынае работу IX з'езд. Жывапісцы, скульптары, графікі, прыкладнікі падвядуць вынікі развіцця нашага вывучэнага мастацтва за два з паловай гады, што прайшлі з часу апошняга з'езда, абмяркоўваюць належаўшыя пытанні арганізацыйнай работы, выбіраюць новы склад кіруючых органаў Саюза.

Час, які прайшоў пасля VII з'езда мастакоў Беларусі, быў надзвычай плённы. І пра гэта можна меркаваць не толькі па вялікай колькасці розных мастацкіх выставак, што ўжо само па сабе сведчыць пра актыўнасць мыслі творчага саюза. Саме галоўнае — у змесе творчай работы. Можна смела лічыць, што за два апошнія гады беларускае выяўленчае мастацтва дасягнула новых вышэйшых і сваім развіццём, дабілася значных перамог.

Многія жывапісныя палотны, скульптуры, графічныя лісты, творы кінаграфіі, работы мастакоў кіно, тэатра, тэлебачання, дызайнераў і прыкладнікоў, створаныя ў гэтыя гады, заслужылі шырокае прызнанне, сталі вядомыя далёка за межамі Беларусі. У іх, як у мастакоў, адбілася жыццё нашай рэспублікі — святлі і будні, цяжкія пячотыя гаворкі і незгасальнае наша паміць аб суровым змаганні партызанна-Беларусі ў Вялікую Айчыну. На палотнах, у бронзе, кімбі і ў змаганні за Савецкую Беларусь. Сотні мясцін у нашай рэспубліцы адзначаны помнікамі і мемарыяльнымі комплексамі — пад Мінскам, Магілёвам, у вёсцы Хатынь, у Браслаўскім краі, у Стаўбцах, Лідзе, Баранавічах, іншых гарадах і населеных пунктах.

Уздзімаю творчага жыцця знамянавалася падрыхтоўка да 50-гадовага юбілею Савецкай ўлады. З'явілася малая творчая выська на ідэйным гучанню, цікавых па форме. Рэспубліканская мастацкая выстаўка, што адбылася напярэдні Вялікага Кастрычніка, стала значнай падзеяй у культурным жыцці рэспублікі. Работы многіх нашых майстроў высока ацэнены і гледзямі і крытыкамі, рэспубліканскай і цэнтральнай прэсай.

Дзень Беларусі на Усесаюзнай юбілейнай выстаўцы ў Маскве засведчыў вялікую цікавасць усесаюзнага гледача да работ нашых мастакоў, паказваў, што яны маюць у шматнацыянальным страі савецкага выяўленчага мастацтва сваё адметнае месца. Нядрэнна мы дасягнулі пра іх адну прэмію і адну прэзідыю Акадэміі мастацтваў ССР адной прэміяй і адным медалем карціну М. Савіцкага «Партызанская мадонна».

Поспехі Беларускага выяўленчага мастацтва не выпадковыя. Яны дасягнуты напружанай і патрабавальнай творчасцю. Ім спрыялі актыўнасць выставачнай і арганізацыйнай дзейнасці Саюза мастакоў і палітычныя работы нашых мастацкіх школ, выхаваныя якіх сёння паспяхова выступаюць побач са старэйшымі майстрамі.

З часу, які мінуў пасля VII з'езда мастакоў, адбылося шмат рэспубліканскіх, абласных, персанальных, тэматычных і іншых выставак, многія з якіх сталі сапраўды этапнымі. Пыкала пачатак дзейнасці новай секцыі Саюза мастакоў — акадэмічнай — выстаўка акадэміяў. Упершыню праведзены маладзёжныя выстаўкі, якія выявілі рад цікавых творчых індывідуальнасцей. Цяжкая згуртавала атрад беларускіх плакатнікаў першыя выстаўкі плакатнікаў плаката. Нельга абмінуць увагай і выстаўкі «На варце міру», «Фізікультура і спорт», «Мастацтва—дзецям, асенні і веснавы».

Усе ж, нягледзячы на шырокую выставачную дзейнасць, не ўсе віды выяўленчага мастацтва былі належным чынам асветлены і прадстаўлены на суд грамадскасці. У апошні час, напрыклад, рад цікавых мемуральных работ — роспісы, мазаік, помнікаў—стварылі нашы скульптары. Але гледзячы на адной з выставак не ўбачыў нават фотаздымак гэтых твораў, аказваў і фрэзентаў работ. Доўгі час не маючы магчымасці паказаць плён сваёй творчасці беларускі прыкладнікі і дызайнеры. Слаба вядзца работа з народнымі ўмельцамі. Не шлодзіла б наладзіць і вялікіх выстаўкі астапа і кінаграфіі. Медалі, дыпломы, прэміі, што атрымліваюць беларускія кнігі за графічныя афармленні, — яркае сведчанне ўзростага мастацтва нашых графікаў. Варта звярнуць увагу і на развіццё беларускага экспірыса.

У перыяд паміж з'ездамі плёна працавалі мастакі рэспублікі ў абласцях. Імі былі праведзены абласныя і многія персанальныя выстаўкі, створаны цікавыя палотны, скульптуры, значныя мемарыяльныя помнікі, новыя ўзоры тавараў народнага ўжытку. Адны іх работа часам неадпавядала арганізацыя. Многія абласныя арганізацыі мастакоў, як, напрыклад, у Віцебску, Брэсце, Гродна, спрыялі стварэнню пытанні аб неабходнасці стварэння аддзяленняў Саюза, аб пашырэнні іх выставачнай дзейнасці. Думецца, ёсць падставы паставіць на з'ездзе і пытанне аб стварэнні ва ўсіх абласных цэнтрах пастаянных карцінных галерэй.

Сярод іншых пытанняў з'езд абмяркоўвае і дзейнасць выстаўковай, мастацкіх саветаў, і практыку правядзення розных вечароў, сустрэч, лекцый і работ мастацкага фонду. Больш, думецца, трэба звярнуць увагу на клопаты аб маладых, некаторыя з якіх не маюць яшчэ мастацкай, Часцей трэба наладжваць у Саюзе мастакоў вечары сустрэч з пісьменнікамі, кампазітарамі, архітэктарамі, кінематграфістамі, дыскусіі па належаўшых праблемах мастацтва. Гэта засцерагае некаторых мастакоў, асабліва маладых, ад зымквання ў сценах майстэрні, ад вузкага погляду на жыццё і творчасць.

Шмат невырашаных пытанняў ёсць і ў дзейнасці вытворчых майстэрняў Мастацкага фонду БССР. Работы тут часта выконваюцца на нізкім прафесіянальным узроўні, мала ўдзяляюцца увагі развіццю многіх рабстваў — як, напрыклад, рабце па дрэву, скуры, чаканцы на металу, коўцы. Заняпаданы тут у апошні час тэксты і кераміка. А менавіта прадукцыя майстэрняў павінна быць узорам для ўсяго декаратывна-прыкладнага мастацтва і дызайна Беларусі.

Сённяшняе мастацтвае жыццё рэспублікі надзвычай багатае і разнастайнае. Развіваюцца станковы жывапіс і скульптура, графіка, астамп, декаратывна-прыкладнае мастацтва, больш дзейным становіцца сінтэз архітэктуры і мастацтва. Усё часцей мы бачым у магазінах і на прадпрыемствах рэчы, абсталяванне, стаякі, афармленне з добрым густам, усё больш у нас цікава вырашаных вітрын, інтэр'ераў, вуліц і плошчаў. Усё гэта плён работы мастакоў.

Але мастакоў трэба яшчэ і зрабіць. І мы верым, што VIII з'езд Саюза мастакоў БССР, які з'явіцца ў дні, калі шырока разгортавацца падрыхтоўка да нашага вялікага нацыянальнага свята — 50-годдзя Савецкай Беларусі, прыняцова і сур'ёзна падвядзе вынікі дасягненняў і пошукаў і вызначыць далейшыя шляхі развіцця і ўздзіму нашага выяўленчага мастацтва.

Кожны, хто любіць мастацтва, чакае, што на з'ездзе мастакоў нашай рэспублікі абудзецца значная творчая размова.
— Аб чым варта пагаварыць на з'ездзе? Чаго чакаюць мастакі і амаатары мастацтва ад з'езда? — з такімі пытаннямі карэспандэнт «Літэратуры і мастацтва» звярнуўся да старэйшых праўлення Саюза мастакоў БССР У. Стальмашонак, кандыдата фізіка-матэматычных навук Ю. Хадькі, самадзейнага мастака Ф. Дудо, маладога жывапісца Л. Дударэнка.

Уладзімір СТАЛЬМАШОНАК, старшыня праўлення Саюза мастакоў БССР

— На з'ездзе мы, зразумела, павядзем размову пра самыя важныя нашы справы і клопаты — пра месца і ролі мастакоў у нашым сацыялістычным грамадстве, пра ідэйнасць і майстэрства.

Атрад беларускіх мастакоў сёння вялікі. Саюз аб'ядноўвае каля трохсот чалавек, якія жывуць і працуюць у Мінску, ва ўсіх абласных гарадах, у Баранавічах, Бабруйску, Рэчыцы, Магілёве і многіх іншых населеных пунктах. Гэта значная мастацкая сіла.

Радуе, што беларускія жывапісцы, скульптары, графікі, прыкладнікі, плакатнікі дастойна падрыхтаваліся да сустрэчы з нацыянальнымі дзеямі — 50-годдзя Вялікага Кастрычніка. Юбілейная выстаўка стала значнай падзеяй у мастацкім жыцці рэспублікі.

Многія з яе экспанатаў цвёрдымі выступаюць у Маскве, на Усесаюзнай мастацкай. Маскоўскія гледачы прыхільна ставіцца да твораў беларускіх мастакоў.

Шмат зрабілі беларускія мастакі для ўзаквавання памяці герояў Вялікай Айчыны.

За час, што прайшоў пасля апошняга з'езда беларускіх мастакоў, было арганізавана каля 150 розных выставак, на якіх паказвалі дзесяткі тысяч гледачоў. Выстаўкі экспанаваліся ў Мінску, абласных гарадах, у розных цэнтрах, калгасах, школах, ваенскіх частках. Нашы майстры займаліся мастацкім вырашэннем інтэр'ераў музеяў, клубоў, заводаў, цэхоў, афармлялі навуны дэманстрацыі, святочныя вуліцы і плошчы гарадоў.

Гэтыя два гады былі часам якаяста росту Беларускага выяўленчага мастацтва. Мастакі ўздзімалі значныя тэмы, шукалі такую форму выявавання, якая дазволіла б ярка перадаць пошук сучаснасці. Глыбокі мастакі падых — адметная рыса гэтых перыядаў.

Сёння нам неабходна вырашыць шэраг новых праблем нашай творчасці. Важнейшая з іх — наватарскі пошук трэба больш глыбока спалучыць з асветненнем традыцый нашага мастацтва.

Вялікае значэнне мы прыдавалі і прывёлі работу з маладымі мастакімі. З мэтай актывізацыі іх творчасці былі праведзены дзве маладзёжныя выстаўкі. Далпамагчы маладым знайсці свой шлях у мастацтва — належаўшы клопат творчага саюза.

Л. ДУДАРЭНКА, мастак

— Хочацца, каб на з'ездзе былі дотэлева абмеркаваны арганізацыйныя пытанні жыцця нашага Саюза мастакоў, бо і яны ўплываюць на нашу творчасць. Узяць хоць бы вучобу, творчыя сустрэчы, сувязь мастака з жыццём. Канчае, напрыклад, малады чалавек інстытут, атрымлівае майстэрню і замыкаецца ў вузкім коле чыста прафесіянальных праблем. Добра, калі з'ездзіць калі-нікалаў на адроды, у творчую намінадыроўку. Чалавек хутка «выдыхаецца», пачынае перапяваць самога себе, збіваецца на дробязны, нязначны тэмы.

І яе кажу, зразумела, пра тое, што калі добра наладзіць розныя вечары сустрэч і дыспуты, дык адразу з'явіцца цікавыя і змястоўныя творы. Але і тут мастакі маргі б лепш адлучыць пульт часу. Карысна было б наладжваць сумесныя дыспуты мастакоў, вучоных, літаратараў, абмеркаванні выставак, чытанне новых літаратурных твораў, праслухоўванне музыкі.

Немалаважную роллю для творчасці адгрывае і матэрыяльная забеспечанасць мастака. Варта было б пераняць вопыт іншых рэспублік, калі мастакоў, якія найбольш актыўна працуюць, забеспечваюць хоць на некаторы перыяд гарантаванай штомесачнай аплаты.

Трэба звярнуць увагу і на недахопы ў падрыхтоўцы маладых мастакоў. Мастацкая школа, вучылішча, а потым інстытут павінны больш развіваць у будучым мастаку здольнасць самастойнага мыслення. А ў некаторых спецыяльных навуковых установах выкладанне кампазіцыйнага ўдзела на невысокім узроўні. Мала ўдзяляюцца увага і аналізу твораў на

лекцыях па гісторыі мастацтва. Праграмы многіх прадметаў складаюцца так, што студэнты атрымліваюць толькі агульныя паніцы. Таму часта малады мастак, скончыўшы навуцальную ўстанову, не валодае глыбокімі ведамі, умением мысліць і бачыць жыццё, без чаго не можа быць сур'ёзнай творцай.

З'езд наш будзе абмяркоўваць творчыя праблемы (а іх няма), але і прыходзіць міма тых арганізацыйных «дубоўзай», пра якія я кажу, ён таксама не павінен.

Ф. ДУДО, самадзейны мастак

— Я ўжо стары чалавек, але мастацтвам займаюся з запалам і натхненнем, таму што душа прагне прыгажосці. І ўсё, што датычыць мастацтва, глыбока цікавіць і хвалюе мяне.

Сёння збіраецца з'езд беларускіх мастакоў, і мне хочацца выказаць некалькі пажаданняў. Мне думецца, неармальна, што ў нас, народных майстроў, не існуе з прафесіяналамі трывалых творчых сувязей. Мы, па сутнасці, аддзелены самі сабе. А калі добра было б, каб мы часта сустракаліся, выслухоўвалі парадзі адзін аднаго, разам вучыліся, бо, магчыма, таму-сяму і ў нас можа павучыцца. Дарчы, у іншых рэспубліках, напрыклад, у Лівне, народных майстроў прымаюць у члены творчага саюза.

Мяне шчыра радуюць поспехі Беларускага выяўленчага мастацтва. На рэспубліканскай юбілейнай выстаўцы мяне, напрыклад, вельмі спадабаліся палотны М. Савіцкага, прысвечаныя Вялікай Айчынай вайне, карціна І. Давідова «Нарачанская бэль», работы Явіна і іншых. Тое-сёе і не спадабалася, але не буду называць гэтыя творы ў такі ўрачысты дзень. Мне здаецца, некаторымі работам нестасе знапісці, змастоўнасці, праўдзівасці. Думаю, што пра гэта будзе гаварыць на з'ездзе, бо трэба ў з'ездзе павінна быць высокай і патрабавальнай.

Юры ХАДЬКА, старшы навуковы супрацоўнік інстытута фізікі Акадэміі навук БССР, кандыдат фізіка-матэматычных навук

— За творчасцю беларускіх мастакоў я сачу уважліва. Кожная новая выстаўка прыносіць радасць сустрэчы з мастацтвам, дае матэрыял для раздумю аб яго шляхах.

Асабліва вабяць мяне беларуская графіка. Яна часцей бывае прадстаўлена цікавымі работамі. Тут ёсць яркі творчы індывідуальнасці, своеасаблівы манер, пошкіры. Работы А. Паслядовіч, А. Кашкурэвіча, Г. Паллаўскага, Н. Паллаўскага заўсёды беспамылкова знаходзіць сярод іншых.

У жывапісе традыцыйнае, нацыянальнае нярэдка падмаляецца чыста знешнімі прыкметамі, як, скажам, у карціне М. Даньца «Беларусь—маці партызанская». Выдатна намалёваная мастаком беларуская поспілка, являючыся, не можа надаць карціне нацыянальнага каларыту.

Зразумела, не адны толькі нацыянальныя традыцыі жывяць мастацтва. У ім павінны быць перадавыя сучасныя ідэі, асветненне гэтых ідэй, якое прыводзіць да сапраўды мастацкіх абатўленняў.

Чым бліжэй і зразумелія мае работы А. Паслядовіч? Яны адухоўлены ўсім тым цудоўным, што ёсць на нашай сённяшняй беларускай зямлі, — прыродай, людзьмі нашага краю.

Сучасны мастак павінен быць барацьбітом — перакананым, палымым, павінен змагацца і ў жыцці і ў мастацтве за здыясненне перадавых грамадскіх ідэяў. Толькі тады яго творчасць здолее ўсхваляваць многіх. Так і ўспрымаюцца, скажам, творы М. Савіцкага.

Чалавек і яго праца. Гэта вядучая тема нашага мастацтва. На жаль, яна часта — толькі повад напісача работу, а раскрыцця ўнутранай прыгажосці, багата душа — пазытыўны працы ў творы — няма. Сапраўдную паэтыку працы я ўбачыў у некаторых апошніх афартах А. Кашкурэвіча, прысвечаных шклозаводу «Нёман».

Некалькі слоў аб развіцці нашага манументальнага і декаратывна-прыкладнага мастацтва. Вось хоць бы аб манументальнай скульптуры, якая так просіцца на нашы вуліцы, плошчы з іх сучаснымі, строгімі велізарнымі плоскасцямі. Чаму яе ў нас, у Беларусі, па сутнасці, няма? Была ж, напрыклад, заяўка на цікавую скульптуру перад Палацам спорту, якую прапанаваў М. Яківенка. Палац стаіць, а «Хакістаў» няма... Аднак, шчыра скажам, што і заявак пакуль мала.

Хочацца пажадаць з'езду мастакоў, які сёння адбудзецца, паспяхова вырашэння належаўшых творчых пытанняў.

На форум выяўленчага мастацтва Беларусі—VIII з'езд мастакоў рэспублікі — прыехала шмат гасцей. Гэта прадстаўнікі творчых саюзаў з Масквы і брацкіх рэспублік. Наш фотакарэспандэнт зрабіў гэты здымак у часе сустрэчы на Мінскім вакзале. Злева направа — рэдактар часопіса «Іскусства» У. Зіменка, інспектар аддзела краіраў Саюза мастакоў СССР В. Фалова, старшыня праўлення Саюза мастакоў Беларусі У. Стальмашонак, старшыня праўлення Мастацкага фонду СССР А. Падкладкін, сакратар праўлення Саюза мастакоў СССР К. Белашова, мастак М. Абрамчына.

ШМАТГАЛОСАЯ РАДАСЦЬ

БЕЛАРУСКАЙ ДЗЯРЖАўНАЙ ФІЛАРМОНІ — 30 ГАДОў

Пра гэта два гады пасля ваіны сімфанічны аркестр даў нанацрт у Беларускай універсітэце. Маленькая зала толькі што адноўленага бібліятэка-музычнага комплексу ледзь змяшчала дзве сотні чалавек. А жадочыя пабываць на канцэрце было куды больш. Нечанана да адной студэнткі, якая ўжо страціла надзею трапіць у залу, палашоў невясомы чалавек.

— Вам вельмі хочацца паслухаць музыку? Пойдзіце, канцэрт будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

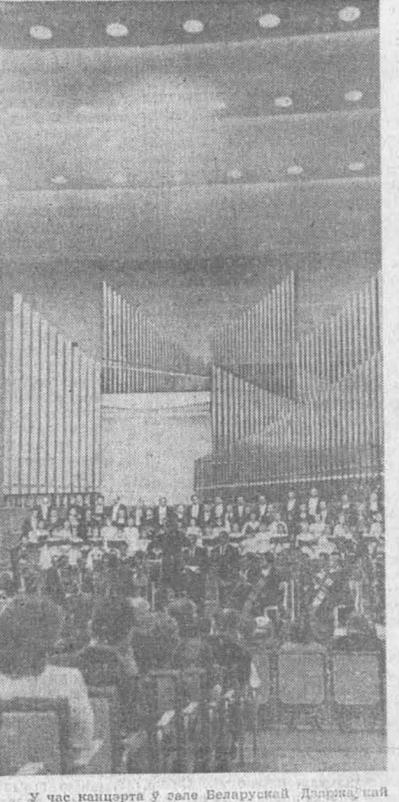
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

У час канцэрта ў зале Беларускай Дзяржаўнай філармоніі.

спявалі Латвія і «Савецкая Літва».

Наш сімфанічны аркестр двойчы лаўраст стывілаў творчых фантазіяў Савецкага Саюза. Усе найбольш значныя творы беларускіх кампазітараў прагучалі ў гэты дзень.

— Пароўнаючы цяперашні ўзровень з мінулым, нельга не парадзівацца ўзлету аркестра...
— Галоўны дыржор В. Катаеў праваў слеб выдатным таленавітым музыкантам...
— Гэта з газет «Савецкая Літва».

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...
— Я дыржор, — сказаў невясомы чалавек. — Дзятчына будзе сядзечы ў аркестры...

«НАВАРЦЕ МІРУ»

Учора ў Дзяржаўным мастацкім музеі БССР адкрылася вялікая рэтраспектыўная выстаўка твораў беларускіх мастакоў «На варце міру».

У экспазіцыі — каля 300 твораў жывапісу, скульптуры, графікі, декаратывна-прыкладнага мастацтва каля сотні ўтвараў. Увайшлі ў яе і новыя творы, падрыхтаваныя мастакамі спецыяльна для гэтай выстаўкі.

Рыхтуюць новы нумар спявачка Т. Ванішчы, чыталік С. Сігалю і аманіпатар Уд. Нікалаў.

«Школьнікі гадзі» Д. Кібаўскага выконвае аркестрам юны піяніст Ігар Алоўнікаў.

го, каб музыка выклікала такі вядуць у гледзеным зале, не трэба толь

